

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/63/EY,

annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999,

Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta

(EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33)

Muutettu:

virallinen lehti

	N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston direktiivi 2009/13/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 2009	L 124	30 20.5.2009

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/63/EY,

annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999,

**Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten
keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen
ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan
järjestämistä koskevasta sopimuksesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 139 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

- (1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Maastrichtin sopimuksella, liitteenä olevaan, sosiaalipolitiikasta tehtyyn pöytäkirjaan (N:o 14) liitetyn sosiaalipolitiikkaa koskevan sopimuksen määräykset on Amsterdamin sopimuksen voimaantulon seurauksena sisällytetty Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 136–139 artiklaan,
- (2) työmarkkinaosapuolet voivat perustamissopimuksen 139 artiklan 2 kohdan mukaisesti pyytää yhteisesti, että yhteisön tasolla tehdyt sopimukset pannaan täytäntöön neuvoston komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä,
- (3) neuvosto on antanut 23 päivänä marraskuuta 1993 direktiivin 93/104/EY tietyistä työajan järjestämistä koskevista näkökohdista⁽¹⁾; meriliikenne oli yksi direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätetyistä toimialoista,
- (4) olisi otettava huomioon asiaan liittyvät Kansainvälisen työjärjestön työajan järjestämistä koskevat yleissopimukset, mukaan lukien erityisesti ne, jotka koskevat merenkulkijoiden työaikaa,
- (5) komissio on sosiaalipolitiikkaa koskevan sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuullut työmarkkinaosapuolia direktiivin 93/104/EY soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja koskevista mahdollisista yhteisön toiminnan suuntaviivoista,
- (6) komissio arvioi tämän kuulemisen perusteella, että yhteisön toiminta alalla on suotavaa, ja on kuullut suunnitellun ehdotuksen sisällöstä työmarkkinaosapuolia uudelleen yhteisön tasolla sosiaalipolitiikkaa koskevan sopimuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
- (7) Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestö (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliitto (FST) ovat ilmoittaneet komissiolle halustaan ryhtyä neuvotteluihin sosiaalipolitiikkaa koskevan sopimuksen 4 artiklan mukaisesti,
- (8) mainitut järjestöt tekivät 30 päivänä syyskuuta 1998 sopimuksen merenkulkijoiden työajasta; sopimuksessa pyydetään yhteisesti, että komissio panisi sopimuksen täytäntöön neuvoston komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä sosiaalipolitiikkaa koskevan sopimuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti,
- (9) neuvosto antoi 6 päivänä joulukuuta 1994 päätöslauselman⁽²⁾ tietyistä Euroopan unionin sosiaalipolitiikan näkymistä, jotka koskevat unionin taloudellisen ja sosiaalisen lähentymisen edistä-

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EYVL C 368, 23.12.1994, s. 6.

▼B

mistä, jossa se kehotti työmarkkinaosapuolia hyödyntämään sopimuskentkemahdollisuuksia, koska työmarkkinaosapuolet ovat lähellä yhteiskunnallista todellisuutta ja ongelmia,

- (10) sopimusta sovelletaan kaikilla sekä julkisessa että yksityisessä omistuksessa olevilla, jonkin jäsenvaltion alueella rekisteröidyillä ja tavallisesti kaupallista merenkulkua harjoittavilla merialuksilla työskenteleviin merenkulkijoihin,
- (11) tämän sopimuksen täytäntöönpanon asianmukainen oikeudellinen väline on perustamissopimuksen 249 artiklan mukainen direktiivi; sen vuoksi se sitoo jäsenvaltioita saavutettavaan tulokseen nähden, mutta jättää kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot,
- (12) perustamissopimuksen 5 artiklassa määriteltyjen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät pysty toteuttamaan riittävällä tavalla tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan toteuttaa paremmin yhteisön tasolla; tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,
- (13) tässä sopimuksessa käytettyjen käsitteiden osalta, joita ei ole siinä erityisesti määritelty, tässä direktiivissä jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi määritellä nämä käsitteet kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti, kuten on tehty muissakin sosiaalipolitiikan alan direktiiveissä, joissa käytetään vastaavanlaisia käsitteitä, edellyttäen, että kyseiset määritelmät ovat sopimuksen sisällön mukaisia,
- (14) komissio on laatinut direktiiviehdotuksensa yhteisön tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun mukauttamisesta ja edistämisestä 20 päivänä toukokuuta 1998 antamansa tiedonannon mukaisesti, ottaen huomioon allekirjoittaneiden osapuolten edustavuuden ja sopimuksen lausekkeiden lainmukaisuuden,
- (15) komissio on ilmoittanut asiasta Euroopan parlamentille sekä talous- ja sosiaalikomitealle sosiaalipolitiikkaa koskevan sopimuksen täytäntöönpanosta 14 päivänä joulukuuta 1993 antamansa tiedonannon mukaisesti lähettämällä niille direktiiviehdotuksen tekstin, jonka liitteenä on kyseinen sopimus, ja
- (16) sopimuksen täytäntöönpanolla edistetään perustamissopimuksen 136 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamista,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämän direktiivin tarkoituksena on panna täytäntöön merenkulkualan työmarkkinaosapuolia edustavien järjestöjen (ECSA ja FST) välillä 30 päivänä syyskuuta 1998 tehty, liitteenä oleva sopimus merenkulkijoiden työajan järjestämisestä.

2 artikla

Vähimmäisvaatimukset

1. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa säännöksiä, jotka ovat edullisempia kuin tässä direktiivissä säädetyt.
2. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole missään tapauksessa riittävä peruste työntekijöiden suojelun yleisen tason alentamiselle direktiivin soveltamisalalla. Se ei rajoita jäsenvaltioiden ja/tai työmarkkinaosapuolten oikeutta antaa muuttuvien olosuhteiden perusteella lakeihin, asetuksiin tai sopimuksiin perustuvia säännöksiä tai määräyksiä, jotka ovat erilaisia kuin ne säännökset tai määräykset, jotka ovat voimassa direk-

tiivin antamishetkellä, edellyttäen että tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2002 tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet ovat kyseiseen päivään mennessä ottaneet käyttöön tarvittavat toimenpiteet sopimusteitse, jolloin jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla ne voivat jatkuvasti taata tässä direktiivissä säädettyjen tulosten saavuttamisen. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden antamissa 1 kohdan mukaisissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B*LIITE***EUROOPPALAINEN SOPIMUS****merenkulkijoiden työajan järjestämisestä**

Allekirjoittajaosapuolet, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteenä olevaan sosiaalipolitiikkaa koskevaan pöytäkirjaan liitetyn, sosiaalipolitiikkaa koskevan sopimuksen ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan, sekä katsovat, että sosiaalipolitiikkaa koskevan sopimuksen 4 artiklan 2 kohdassa määrätään, että yhteisön tasolla tehdyt sopimukset voidaan allekirjoittaneiden osapuolten yhteisestä pyynnöstä panna täytäntöön neuvoston komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä, ja

allekirjoittajaosapuolet esittävät tällaisen pyynnön,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 lauseke

1. Sopimusta sovelletaan kaikilla sekä julkisessa että yksityisessä omistuksessa olevilla, jonkin jäsenvaltion alueella rekisteröidyillä ja tavallisesti kaupalliseen merenkulkuun käytettävillä merialuksilla työskenteleviin merenkulkijoihin. Tässä sopimuksessa aluksen, joka on kahden valtion rekisterissä, katsotaan olevan rekisteröity sen valtion alueella, jonka lipun alla se purjehtii.
2. Jos on epäilystä siitä, pidetäänkö alusta merialuksena tai kaupalliseen merenkulkuun käytettävänä aluksena tämän sopimuksen merkityksessä, asiasta päättää jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen. Asianomaisia varustamojen ja merenkulkijoiden järjestöjä olisi kuultava asiasta.

▼M1

3. Jos syntyy epätietoisuutta siitä, voidaanko jotakin henkilöryhmää pitää tässä sopimuksessa tarkoitettuina merenkulkijoina, asian ratkaisee kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan. Tältä osin otetaan asianmukaisella tavalla huomioon Kansainvälisen työjärjestön (merenkulkualaa koskevan) 94. yleiskokouksen päätöslauselma ammattiryhmiä koskevasta tiedosta.

▼B**2 lauseke**

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan

- a) ”työajalla” aikaa, jonka merenkulkijan edellytetään työskentelevän aluksen hyväksi;
- b) ”lepoajalla” työajan ulkopuolista aikaa; lyhyet tauot eivät sisälly tähän käsitteeseen;

▼M1

- c) ”merenkulkijalla” henkilöä, joka työsuhteessa tai muutoin toimii tai työskentelee jossakin ominaisuudessa aluksella, johon tätä sopimusta sovelletaan;
- d) ”laivanvarustajalla” aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, esimerkiksi laivanisäntää, edustajaa tai huoltovarustamoa, joka on ottanut vastuun aluksen toiminnasta ja joka on sen hyväksyessään sitoutunut vastamaan tähän sopimukseen perustuvista laivanvarustajan velvollisuuksista ja vastuista riippumatta siitä, vastaako joistakin velvollisuuksista tai vastuista laivanvarustajan puolesta muu organisaatio tai henkilö.

▼B**3 lauseke**

Sopimuksen 5 lausekkeessa asetetuissa rajoissa on määrättävä joko enimmäistyöajasta, joka ei saa ylittyä tietyssä ajanjaksona, tai vähimmäislepoajasta, joka on myönnettävä tietyssä ajanjaksona.

4 lauseke

Merenkulkijoiden tavanomainen työaika perustuu periaatteessa kahdeksan tunnin työpäivään siten, että viikossa on yksi lepopäivä ja yleiset vapaapäivät ovat lepopäiviä, tämän kuitenkin rajoittamatta 5 lausekkeen soveltamista. Jäsenvaltioilla voi olla menettelyjä sellaisen työehtosopimuksen sallimiseksi tai rekisteröimiseksi, jossa määrätään merenkulkijoiden tavanomaisesta työajasta vähintään näitä määräyksiä vastaavin ehdoin.

▼B**5 lauseke**

1. Työ- tai lepoaika rajataan joko seuraavasti:
 - a) enimmäistyöaika, joka ei saa olla enemmän kuin
 - i) 14 tuntia 24 tunnin aikana eikä
 - ii) 72 tuntia seitsemän päivän aikana;
 tai seuraavasti:
 - b) vähimmäislepoaika, joka ei saa olla vähemmän kuin
 - i) 10 tuntia 24 tunnin aikana eikä
 - ii) 77 tuntia seitsemän päivän aikana.
2. Lepoaika voidaan jakaa enintään kahdeksi jaksoksi, joista toisen on oltava vähintään kuusi tuntia, eikä peräkkäisten lepoaikojen välinen aika saa olla enempää kuin 14 tuntia.
3. Katselmukset, palo- ja pelastusveneharjoitukset sekä kansallisissa laeissa ja asetuksissa ja kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa säädetty harjoitukset on toteutettava siten, että lepoaikoja häiritään mahdollisimman vähän eikä aiheuteta väsymystä.
4. Jos merenkulkijan on oltava valmiina toimintaan esimerkiksi silloin, kun konehuoneessa ei ole valvontaa, hänen on saatava riittävä korvaava lepoaika, jos säännönmukainen lepoaika häiriytyy työhönkutsun vuoksi.
5. Edellä mainitun 3 ja 4 kohdan osalta, jos työehtosopimusta tai välitystuoimioistuimen päätöstä ei ole tai jos toimivaltainen viranomainen päättää sopimuksen tai päätöksen määräysten olevan riittämättömiä, toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on päättää näistä määräyksistä, jotta varmistetaan asianomaisten merenkulkijoiden saavan riittävästi lepoa.
6. Ottaen työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua koskevat yleiset periaatteet huomioon jäsenvaltioilla voi olla kansallisia lakeja, asetuksia tai menettelyjä, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä tai rekisteröidä työehtosopimuksia, joissa sallitaan poikkeuksia 1 ja 2 kohdan rajoituksiin. Tällaisissa poikkeuksissa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava asetettuja normeja, mutta niissä voidaan ottaa huomioon tiheämmin toistuvat tai pidemmät vapaat jaksot tai korvaavan vapaan myöntäminen vahtia pitävälle merenkulkijalle tai lyhyitä matkoja tekevillä aluksilla työskenteleville merenkulkijoille.
7. Helppopääsyiseen paikkaan on kiinnitettävä aluksen työaikajärjestelyt esittävä taulukko, jossa kerrotaan jokaisesta työtehtävästä ainakin:
 - a) meri- ja satamapalvelun työvuorojen aikataulut; ja
 - b) jäsenvaltioissa voimassa olevissa laeissa, asetuksissa tai työehtosopimuksissa edellytetty enimmäistyöaika tai vähimmäislepoaika.
8. Edellä 7 kohdassa tarkoitettu taulukko on laadittava vakiomuodossa aluksen työkielellä tai kielillä sekä englanniksi.

6 lauseke**▼M1**

1. Alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden yötyö on kiellettyä. Tässä lausekkeessa ”yö” määritellään kansallisen lain ja käytännön mukaisesti. Sen on kestettävä vähintään 9 tuntia ja alettava viimeistään keskiyöllä ja päättyävä aikaisintaan kello 05.00.
2. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan poiketa ehdottomasta yötyön kiellosta edellyttäen, että
 - a) se haittaa sellaista tietyille merenkulkijoille tarkoitettua vahvistettua koulutusohjelmaa, joka suoritetaan määrätyn aikataulun mukaisesti; tai
 - b) tietty tehtävä tai määrätty koulutusohjelma edellyttää, että poikkeuksen piiriin kuuluvat merenkulkijat suorittavat työtehtävät yöllä, ja viranomaisen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan toteaa, että työ ei vaaranna heidän terveyttään tai hyvinvointiaan.
3. Alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden ottaminen työsuhteeseen tai muuhun toimeen tai työhön on kiellettyä, jos työ saattaa vaarantaa heidän terveytensä tai turvallisuutensa. Tällaiset työt määritetään kansallisissa laeissa tai määräyksissä taikka toimivaltaisen viranomaisen toimesta sen jälkeen, kun asiaankuu-

▼M1

luvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä on kuultu, asiaankuuluvien kansainvälisten standardien mukaisesti.

▼B**7 lauseke**

1. Aluksen päälliköllä on oikeus vaatia merenkulkijaa tekemään ne tarvittavat työtunnit, joita aluksen, aluksella olevien ihmisten tai lastin välitön turvallisuus tai muiden merihädässä olevien alusten tai ihmisten auttaminen edellyttää.
2. Aluksen päällikkö voi 1 kohdan mukaisesti keskeyttää työ- tai lepoaikataulun noudattamisen ja vaatia merenkulkijaa tekemään ne työtunnit, joita tarvitaan kunnes tilanne on palautunut normaaliksi.
3. Tilanteen palaututtua normaaliksi ja heti, kun se on toteutettavissa, päällikön on varmistettava, että aikataulun mukaisena lepoaikanaan työskennelleille merenkulkijoille myönnetään riittävä lepoaika.

8 lauseke

1. Merenkulkijoiden päivittäisistä työajoista tai heidän päivittäisistä lepoajoistaan on pidettävä kirjaa, jotta voidaan seurata 5 lausekkeessa esitettyjen määräysten noudattamista. Merenkulkijan on saatava itseensä liittyvistä tiedoista jäljennös, jonka päällikkö tai hänen valtuuttamansa henkilö sekä merenkulkija vahvistavat kirjallisesti.
2. Näiden tietojen merkitsemiseksi muistiin aluksella on määrättävä menettelyt, joissa määritellään myös se, kuinka usein tiedot on merkittävä muistiin. Siitä, missä muodossa merenkulkijoiden työaikaa tai heidän lepoaikaansa koskevat tiedot merkitään, on päätettävä ottaen huomioon käytettävissä olevat kansainväliset ohjeet. Tiedot on merkittävä muistiin 5 lausekkeen 8 kohdassa määrättyllä kielellä tai siinä määrättyillä kielillä.
3. Tähän sopimukseen liittyvän kansallisen lainsäädännön säännöksistä ja asiaan liittyvistä työehtosopimuksista on oltava aluksella jäljennös paikassa, jossa se on helposti miehistön saatavilla.

9 lauseke

Edellä 8 lausekkeessa tarkoitetut tiedot on tarkastettava ja vahvistettava sopivin väliajoin työaikoja tai lepoaikoja koskevien, tämän sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvien määräysten noudattamisen valvomiseksi.

10 lauseke

1. Miehitystasoa määrittäessä, hyväksyttäessä tai tarkistettaessa on riittävän levon varmistamiseksi ja väsymyksen rajoittamiseksi vältettävä mahdollisuuksien mukaan ylimääräisiä työtunteja tai pidettävä niiden määrä mahdollisimman pienenä.
2. Jos muistiin merkityistä tiedoista tai muista seikoista käy ilmi työaikoja tai lepoaikoja koskevien määräysten rikkominen, on toteutettava toimenpiteitä, joihin kuuluu tarvittaessa aluksen miehityksen tarkistaminen, jotta vältetään määräysten rikkominen tulevaisuudessa.
3. Kaikilla tämän sopimuksen piiriin kuuluvilla aluksilla on oltava riittävä, turvallinen ja tehokas miehitys turvallisen miehityksen vähimmäismääräyksiä koskevan asiakirjan tai toimivaltaisen viranomaisen myöntämän vastaavan asiakirjan mukaisesti.

11 lauseke

Aluksella ei saa työskennellä alle 16-vuotiaita henkilöitä.

12 lauseke

Varustamon on järjestettävä päällikölle tarvittavat voimavarat, jotta tästä sopimuksesta aiheutuvia velvoitteita voidaan noudattaa, aluksen asianmukaiseen miehitykseen liittyvät velvoitteet mukaan luettuina. Päällikön on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tästä sopimuksesta aiheutuvia merenkulkijoiden työ- ja lepoaikoja koskevia vaatimuksia noudatetaan.

13 lauseke**▼M1**

1. Merenkulkijat, joilta puuttuu lääkärintodistus siitä, että heidän terveydentilansa ei ole esteenä heidän tehtäviensä hoitamiselle, eivät saa työskennellä aluksella.

▼M1

2. Tästä voidaan poiketa ainoastaan tässä sopimuksessa määritellyissä tapauksissa.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että merenkulkija, ennen kuin hän aloittaa työnsä aluksella, esittää voimassa olevan lääkärintodistuksen siitä, että hänen terveydentilansa ei ole esteenä laivatyön tekemiselle.
4. Sen varmistamiseksi, että lääkärintodistus antaa asianmukaisen kuvan merenkulkijan terveydentilasta hänen tehtäviinsä nähden, toimivaltaisen viranomaisen on asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultaan ja ottaen asianmukaisesti huomioon soveltuvat kansainväliset ohjeistot määritettävä lääkärintarkastuksen ja lääkärintodistuksen sisältö.
5. Tämä sopimus ei vaikuta kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan vuodelta 1978 olevan yleissopimuksen (STCW-yleissopimus), sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamiseen. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä STCW-yleissopimuksen vaatimusten mukainen terveystodistus tämän lausekkeen 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi. Niiden merenkulkijoiden osalta, joita STCW-yleissopimus ei koske, on hyväksyttävä myös kyseisiä vaatimuksia sisällöltään vastaavat lääkärintodistukset.
6. Lääkärintodistuksen voi antaa vain asianmukaisesti laillistettu pätevä lääkäri tai, jos kysymyksessä on ainoastaan näkökykyä koskeva todistus, pätevä henkilö, jonka antaman todistuksen toimivaltainen viranomainen hyväksyy. Lääkäreiden on lääkärintarkastuksia suorittaessaan oltava ammatillisesti riippumattomia.
7. Merenkulkijoille, joille ei ole myönnetty lääkärintodistusta tai joiden työkykyä on rajoitettu erityisesti ajan, tehtävien tai liikennealueen osalta, on annettava mahdollisuus uuteen, toisen riippumattoman lääkärin tai lääketieteellisen asiantuntijan suorittamaan lääkärintarkastukseen.
8. Jokaisessa lääkärintodistuksessa on erityisesti todettava, että
 - a) asianomaisen merenkulkijan kuulo ja näkökyky ovat tyydyttävät samoin kuin värinäkö siinä tapauksessa, että merenkulkija palkataan tehtäviin, joissa viallinen värinäkö voi vaikuttaa työn suorittamiseen; ja
 - b) merenkulkijalla ei ole sairautta tai vammaa, jota laivatyö pahentaisi tai jonka johdosta hän tulisi kykenemättömäksi työhön tai vaarantaisi muiden aluksella olevien henkilöiden terveyden.
9. Elleivät merenkulkijan työtehtävät tai STCW-yleissopimus edellytä lyhyempää voimassaoloaikaa,
 - a) merenkulkijan lääkärintodistus on voimassa enintään kaksi vuotta, paitsi jos merenkulkija on alle 18-vuotias, jolloin sen voimassaoloaika on enintään yksi vuosi;
 - b) merenkulkijan värinäköä koskeva todistus on voimassa enintään kuusi vuotta.
10. Pakottavissa tapauksissa toimivaltainen viranomainen voi antaa merenkulkijalle luvan työskennellä ilman voimassa olevaa lääkärintodistusta seuraavaan poikkeamissatamaan, jossa merenkulkija voi hankkia pätevän lääkärin antaman lääkärintodistuksen, edellyttäen, että
 - a) lupa on voimassa enintään kolme kuukautta; ja
 - b) asianomaisen merenkulkijan lääkärintodistus on äskettäin vanhentunut.
11. Jos todistuksen voimassaoloaika päättyy matkan aikana, todistus on kuitenkin voimassa seuraavaan poikkeamissatamaan, jossa merenkulkija voi saada pätevän lääkärin antaman lääkärintodistuksen, edellyttäen, että tällainen ajanjakso ei ylitä kolmea kuukautta.
12. Merenkulkijoilla, jotka työskentelevät vakituisesti kansainväliseen liikenteeseen käytettävillä aluksilla, on oltava ainakin englanninkielinen lääkärintodistus.
13. Terveystarkastuksen luonteesta ja lääkärintodistukseen sisällytettävistä tiedoista on kuultava asianomaisia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä.
14. Kaikkien merenkulkijoiden on käytävä säännöllisesti terveystarkastuksissa. Vahdinpitäjät, joilla on lääkäriltä saatu todistus ötyöstä aiheutuvista terveysongelmista, on siirrettävä mahdollisuuksien mukaan heille sopivaan päivätööhön.

▼M1

15. Edellä 13 ja 14 kohdassa tarkoitettun terveystarkastuksen on oltava ilmainen, ja lääkäriellä on sitä koskeva vaitiolovelvollisuus. Tällaiset terveystarkastukset voidaan tehdä kansallisen terveydenhoitojärjestelmän piirissä.

▼B**14 lauseke**

Varustamojen on toimitettava vahdinpitäjiä ja muita yöaikaan työskenteleviä henkilöitä koskevia tietoja kansallisille toimivaltaisille viranomaisille näiden pyynnöstä.

15 lauseke

Merenkulkijoiden terveyttä ja turvallisuutta on suojeltava heidän työnsä luonteen mukaisesti. Päivä- ja yöaikaan työskentelevien merenkulkijoiden turvallisuuden ja terveyden osalta on oltava käytettävissä yhtäläiset suojelu- ja ennaltaehkäisypalvelut tai -mahdollisuudet.

16 lauseke**▼M1**

Kaikilla merenkulkijoilla on oikeus palkalliseen vuosilomaan. Palkallisen vuosiloman pituuden on oltava vähintään 2,5 kalenteripäivää työssäkäyntikuukautta kohden ja samassa suhteessa kutakin vajaata työssäkäyntikuukautta kohden. Palkallista vähimmäisvuosilomaa ei voida korvata sen sijasta annettavalla rahamäärällä, paitsi työsuhteen päättyessä.